

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821

87ο Δ. Σχ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ε2

ΥΠΕΥΘΥΝΗ: ΝΑΣΙΑΡΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

1821 - 2021

- 200 χρόνια συμπληρώθηκαν από την ημέρα εκείνη που ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το λάβαρο της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.
- 200 χρόνια από τότε που ο ελληνικός λαός ξεσηκώθηκε αποφασιστικά με στόχο την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού

ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ 1821

- ❖ Πολλοί Έλληνες απλοί, καθημερινοί, αλλά, και κάτοχοι αξιωμάτων, πίστεψαν σε αυτόν τον αγώνα και μαχόμενοι με πάθος έφεραν στην Ελλάδα την πολυπόθητη ΛΕΥΤΕΡΙΑ
- ❖ Πολλοί από αυτούς έζησαν και είδαν την πατρίδα ΕΛΕΥΘΕΡΗ
- ❖ Άλλοι πάλι, έδωσαν τη ζωή τους σε αυτόν τον άνισο αγώνα, αλλά, σίγουρα θα ευφραίνεται η καρδιά τους από εκεί που βρίσκονται, βλέποντας τον τόπο τους ΛΕΥΤΕΡΟ

ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ 1821

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

**ΜΑΝΤΩ
ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ**

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

**ΟΔΥΣΣΕΑΣ
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ**

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ**

**ΜΑΡΚΟΣ
ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ**

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΑΝΑΡΗΣ**

Αδαμάντιος Κοραΐς

- ❑ Ο **Αδαμάντιος Κοραΐς** (Σμύρνη, 27 Απριλίου 1748 – Παρίσι, 6 Απριλίου 1833), ήταν Έλληνας φιλόλογος με βαθιά γνώση του ελληνικού πολιτισμού.
- ❑ Ο Κοραΐς είναι ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του νεοελληνικού διαφωτισμού και μνημονεύεται, ανάμεσα σε άλλα, ως πρωτοπόρος στην έκδοση έργων αρχαίας ελληνικής γραμματείας
- ❑ Ο Κοραΐς έζησε τη Γαλλική Επανάσταση και την απήχησή της στην Ελλάδα.
- ❑ Σε επιστολή του στα τέλη του 1814, έγραφε, «Δέν ἔμεινεν ἀμφιβολία [...] ὅτι ἔφθασε καὶ τῶν Γραικῶν ὁ καλὸς καιρὸς. καὶ ἔφθασε μὲ τόσην ὀρμὴν ὥστε καμμία δύναμις ἀνθρώπινος δὲν εἶναι πλέον καλὴ νὰ μᾶς ὀπισθοποδίσῃ».

Ο Νικόλαος Κασομούλης (1795-1872) ήταν από τους σημαντικότερους αγωνιστές, καθώς και ιστορικός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Καταγόταν από ιστορική οικογένεια του Πισοδερίου Φλώρινας. Γεννήθηκε στο Πισοδέρι ή στην Κοζάνη και μεγάλωσε στη Σιάτιστα. Ο πατέρας του Κωνσταντίνος Κασομούλης ήταν έμπορος. Σε νεαρή ηλικία εγκαταστάθηκε στις Σέρρες για να επεκτείνει την οικογενειακή επιχείρηση. Εκεί στα 1820 μύηθηκε στη Φιλική Εταιρεία.

Κατά την Ελληνική επανάσταση του 1821, συμμετείχε στις επιχειρήσεις του Ολύμπου και της Χαλκιδικής, όπου συνεργάστηκε με τον οπλαρχηγό Διαμαντή Νικολάου. Ο πατέρας του, που είχε μετεγκατασταθεί εν τω μεταξύ στη Νάουσα, σκοτώθηκε το 1822 κατά την καταστροφή της Νάουσας από τους Τούρκους. Μετά την αποτυχία στη Μακεδονία, μετέβη στη Θεσσαλία με σώμα Σιατιστινών, και συνεργάστηκε με τους οπλαρχηγούς Νικόλαο Στουρνάρη και Γεώργιο Καραϊσκάκη. Το 1826 βρίσκεται μεταξύ των πολιορκημένων στο Μεσολόγγι, μαζί με τους αδελφούς του, Δημήτριο και Γεώργιο. Συνέταξε την απόφαση της εξόδου καθ' υπαγόρευση του Επισκόπου Ρωγών Ιωσήφ, και επιφορτίστηκε με την αποστολή να συντονίσει τις ενέργειες όλων των τμημάτων, ώστε να επιτύχει η Έξοδος. Κατά την έξοδο τραυματίστηκε θανάσιμα ο αδερφός του, Δημήτριος. Με τη δημιουργία του ελληνικού κράτους κατέλαβε διάφορα στρατιωτικά αξιώματα, τόσο επί Καποδίστρια, όσο και επί Όθωνα. Συμμετείχε στην καταστολή των εξεγέρσεων του 1836, όπου σκοτώθηκε ο αδερφός του, Γεώργιος, που υπηρετούσε ως ανθυπολοχαγός. Τελικά εξελίχθηκε μέχρι το βαθμό του συνταγματάρχη της Βασιλικής Φάλαγγας, που όμως έμεινε στην ιστορία ως στρατηγός. Σε μεγάλη ηλικία εγκαταστάθηκε στη Στυλίδα Φθιώτιδας. Οι χρονογραφικές του σημειώσεις για την Ελληνική Επανάσταση του 1821 παραμένουν από τις σημαντικότερες πηγές -μια από τις σημαντικότερες μαζί με εκείνες του Μακρυγιάννη, για τον Δημαρά- της περιόδου και αποτελούν μνημείο της ελληνικής ιστορίας.

ΔΟΜΝΑ ΒΙΖΒΙΖΗ

Η **Δόμνα Βιζβίζη** γεννήθηκε το 1783 στην *Αίνο* της *Ανατολικής Θράκης* και πέθανε το 1850 στον Πειραιά. Ήταν παντρεμένη με τον καπετάνιο Αντώνη Βιζβίζη και είχαν πέντε παιδιά.

Με τον άντρα της, τα παιδιά τους και το πλοίο τους “Καλομοίρα”, πολέμησαν στις ναυμαχίες της Λέσβου, της Σάμου και του Ευρίπου. Στη ναυμαχία του Ευρίπου, ο άντρας της σκοτώθηκε και έγινε αυτή η *καπετάνισσα* του πλοίου τους. Ο γιός της, Θεμιστοκλής, τραυματίστηκε σοβαρά στη μάχη στα Βρυσάκια. Όταν τελείωσαν τα χρήματά της και δεν μπορούσε να συντηρήσει άλλο το πλοίο, το πρόσφερε ως πυρπολικό. Χάρη σε αυτό βυθίστηκε η τουρκική φρεγάτα - θησαυροφυλάκιο στον Τσεσμέ. Όταν παρέδωσε το πλοίο της, εγκαταστάθηκε αρχικά στο Ναύπλιο κι έπειτα στην Ερμούπολη όπου συνέχισε τον αγώνα. Η Δόμνα πέθανε πάμφτωχη στον Πειραιά.

Αθανάσιος Διάκος

Ο Αθανάσιος Διάκος, ήταν ένας από τους ήρωες-οπλαρχηγούς, του πρώτου έτους της ελληνικής επανάστασης του 1821. Μια εκδοχή αναφέρει, πως το πραγματικό του όνομα ήταν Αθανάσιος Γραμματικός και κάποιες άλλες Αθανάσιος Μασσαβέτας. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία το 1818 και το 1820 έγινε αρματολός στη Λιβαδειά. Τον Απρίλιο του 1821 σε συνεργασία με άλλους οπλαρχηγούς κατέλαβε το φρούριο της Λιβαδειάς και χρησιμοποιώντας το ως ορμητήριο, έδωσε πολλές νικηφόρες μάχες. Κατέλαβε τη γέφυρα της Αλαμάνας και στις 23 Απριλίου 1821 έδωσε μάχη με τα στρατεύματα του Ομέρ Βρυώνη. Στη μάχη αυτή συνελήφθη και αφού μεταφέρθηκε στη Λαμία δολοφονήθηκε με ανασκολοπισμό (λογοτεχνικά αναφέρεται ότι "σουβλίστηκε") από τους Τούρκους στις 24 Απριλίου 1821.

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

Ο **Άνθιμος Γαζής** γεννήθηκε το 1758 στις Μηλιές Πηλίου και πέθανε το 1828 στη Σύρο. Ήταν ιερωμένος, Διδάσκαλος του Γένους και μέλος της Φιλικής Εταιρείας.

Σπούδασε στη γενέτειρά του κοντά σε έναν εύπορο κληρικό και στην Κωνσταντινούπολη, όπου και χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης. Από το 1799 έως το 1812 εξέδωσε βιβλία για Αστρονομία, Μαθηματικά, Ιστορία και Γεωγραφία. Έτσι, πολλοί Έλληνες κατάφεραν να μορφωθούν και να επαναστατήσουν κατά των Τούρκων. Τον Μάιο του 1821 κήρυξε την Επανάσταση στη Θεσσαλία. Αργότερα έγινε μέλος της Εθνοσυνέλευσης

ΜΙΧΑΕΛΑ

Δημήτριος Υψηλάντης

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και ήταν δεύτερος γιος του ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας και γόνου εύπορης και ισχυρής φαναριώτικης οικογένειας Κωνσταντίνου Υψηλάντη και της δεύτερης συζύγου του, Ελισάβετ Βακαρέσκου. Ένας εκ' των πρώτων δασκάλων του ήταν ο Μακάριος Καββαδίας.

Αδελφός του ήταν ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, ο αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας. Στάλθηκε στη Γαλλία για να σπουδάσει σε στρατιωτικές σχολές και στη συνέχεια κατατάχθηκε στην αυτοκρατορική φρουρά του Τσάρου στην Πετρούπολη, φτάνοντας έως τον βαθμό του λοχαγού. Το 1818 μύηθηκε στην Φιλική Εταιρεία. Από τον Οκτώβριο του 1820 και ως την έναρξη της Επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, υπηρέτούσε στο Κίεβο ως υπασπιστής του στρατηγού Ργέφσκυ.

Βασιαλένα

Μαντώ Μαυρογένους

Η Μαντώ γεννήθηκε στην Τεργέστη το 1796 με το βαπτιστικό όνομα Μαγδαληνή (Μαντώ) και ήταν κόρη του εμπόρου και μέλους της Φιλικής Εταιρείας, Νικόλαου Μαυρογένη και της Ζαχαράτης Μπάτη.

Μερικές από τις δράσεις της επανάστασης είναι ότι: Με πλοία εξοπλισμένα με δικά της έξοδα, καταδίωξε διακόσιους Αλγερινούς που λυμαινόταν τις Κυκλάδες και αργότερα πολέμησε στην Κάρυστο, στη Φθιώτιδα και στη Λιβαδειά. Κάτοχος της γαλλικής γλώσσας, συνέταξε συγκινητική έκκληση προς τις γυναίκες της Γαλλίας, ζητώντας τη συμπαράστασή τους στον πληθυσμό της Ελλάδας. Επίσης εκτός από τα Γαλλικά, μιλούσε άπταιστα Ιταλικά, αλλά και Τουρκικά. Στις 22 Οκτωβρίου 1822, οι Μυκονιάτες απωθούσαν τους Οθωμανούς Τούρκους υπό την ηγεσία της, οι οποίοι αποβιβάστηκαν στο νησί. Εξόπλισε και εφοδίασε 150 άνδρες για να εκστρατεύσει στην Πελοπόννησο και έστειλε δυνάμεις και οικονομική υποστήριξη στη Σάμο, όταν το νησί απειλήθηκε από τους Τούρκους. Αργότερα, η Μαυρογένους έστειλε ένα άλλο σώμα πενήντα ανδρών στην Πελοπόννησο, οι οποίοι συμμετείχαν στην άλωση της Τριπολιτσάς από τους Έλληνες. Επίσης ξόδεψε χρήματα για την ανακούφιση των στρατιωτών και των οικογενειών τους, αλλά και για την προετοιμασία μιας εκστρατείας προς τη Βόρεια Ελλάδα με την υποστήριξη πολλών φιλελλήνων.

Η Μαντώ Μαυρογένους έχει μείνει γνωστή πολεμίστρια της επανάστασης του **1821**

ΟΛΓΑ

Ο Ρήγας Βελεστινλής ή Ρήγας Φεραίος (Βελεστίνο, 1757 - Βελιγράδι, 24 Ιουνίου 1798) (πραγματικό όνομα: Αντώνιος Κυριαζής. Τώρα έχει διαγραφεί ως ανιστόρητο από το Βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού. Το βαπτιστικό του ήταν Ρήγας και επώνυμο έβαλε το όνομα της γενέτειρας του κατά τη συνήθεια των λογίων της εποχής του), ήταν Έλληνας συγγραφέας, πολιτικός, στοχαστής και επαναστάτης. Θεωρείται εθνομάρτυρας και πρόδρομος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Ο ίδιος υπέγραφε ως «Ρήγας Βελεστινλής» ή «Ρήγας ο Θεσσαλός» και ουδέποτε «Φεραίος», κάτι που είναι δημιούργημα μεταγενέστερων λογίων.^[14]

Νικηταράς

Ο Νικήτας Σταματελόπουλος γνωστότερος ως Νικηταράς γεννήθηκε το 1781 στη Μεγάλη Αναστάσοβα. Ήταν Έλληνας οπλαρχηγός και ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης. Πέθανε στις 25 Σεπτεμβρίου 1849 και έμεινε γνωστός μέσα από τα κατορθώματά του και ως Τουρκοφάγος. Γονείς του ήταν ο Σταματέλος γνωστός ως Τουρκολέκας και η Σοφία Δημητρίου Καρούτσου. Είχε και 2 αδέρφια τον Ιωάννη και τον Νικόλαο Σταματελόπουλο. Την γυναίκα του την λέγανε Αγγελίνα Μπαρμπιτσιώτη

Κωνσταντίνος

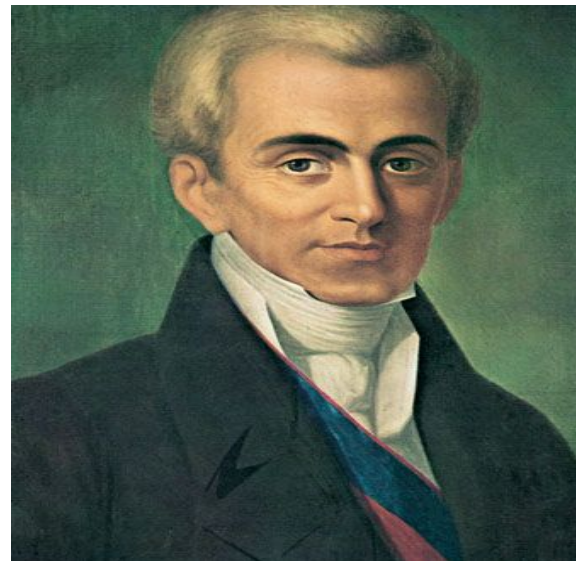
Ιωάννης Καποδίστριας

Ο **Κόμης Ιωάννης Καποδίστριας** (ρωσικά: *граф Иоанн Каподистрия*, ιταλικά: *Conte Giovanni Capodistria*^[2]) (Κέρκυρα, 10 Φεβρουαρίου 1776 – Ναύπλιο, π.ημ. 27 Σεπτεμβρίου) ήταν Έλληνας διπλωμάτης και πολιτικός. Διετέλεσε υπουργός Εξωτερικών της **Ρωσικής Αυτοκρατορίας** και αργότερα πρώτος Κυβερνήτης του νέου ελληνικού κράτους κατά τη μεταβατική περίοδο κατά την οποία η χώρα τελούσε υπό την προστασία των **Μεγάλων Δυνάμεων**.

Καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια με πολιτική παράδοση, γι' αυτό και αναμείχθηκε με την πολιτική ήδη από το 1803, οπότε και διορίστηκε γραμματέας της επικράτειας της **Ιονίου Πολιτείας**. Με την κατάληψη των Επτανήσων από τους **Γάλλους** αποσύρθηκε και εντάχθηκε στη ρωσική διπλωματική υπηρεσία. Εκεί ανέλαβε σημαντικές θέσεις, καταφέροντας να αναδειχθεί σε υπουργό Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας από το 1815 έως το 1822, οπότε και υποχρεώθηκε σε παραίτηση λόγω της **Επανάστασης του 1821**. Στις 14 Απριλίου 1827 η **Εθνική Συνέλευση της Τροιζήνας** τον εξέλεξε με επταετή θητεία πρώτο κυβερνήτη της **Ελλάδας**, θέση από την οποία ήρθε σε τριβή με τους τοπικούς αξιωματούχους με αποτέλεσμα τη δολοφονία του στις 9 Οκτωβρίου 1831, στο Ναύπλιο, από τον Κωνσταντίνο και Γεώργιο Μαυρομιχάλη, που ήταν συγγενείς του **Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη**, σε αντίποινα της φυλάκισης του τελευταίου. Η σορός του Κυβερνήτη θα μεταφερθεί τον Απρίλιο του 1832 στην Κέρκυρα από τον αδελφό του Αυγουστίνο, για να ταφεί στην Ι.Μ. Πλατυτέρας δίπλα από τον τάφο του πατέρα του, Αντωνίου Μαρία Καποδίστρια.

Ως κυβερνήτης ανακήρυξε την ίδρυση της Ελληνικής Πολιτείας και προώθησε σημαντικές μεταρρυθμίσεις για την αναδιοργάνωση της κρατικής μηχανής, καθώς και για τη θέσπιση του νομικού πλαισίου της νέας **πολιτείας**. Επίσης, αναδιοργάνωσε τις **ένοπλες δυνάμεις** σε τακτικά σώματα υπό ενιαία διοίκηση. Προσπάθησε και πέτυχε παράλληλα την επέκταση των συνόρων του νέου κράτους και την κατοχύρωση της ελληνικής ανεξαρτησίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταγόταν από **φημισμένη οικογένεια** που προερχόταν από το χωριό Ρουπάκι (μέχρι το 1670 είχε την ονομασία Κότσικας στα σύνορα Μεσσηνίας-Αρκαδίας. Το επώνυμο της οικογένειας αρχικά ήταν Τζεργίνης, και στη Μεσσηνία ευρίσκοντο 60 οικογένειες με το ίδιο επώνυμο, όπως αναφέρει ο ίδιος στα απομνημονεύματά του. Ο Δήμος Τζεργίνης που ήταν προ-προπάππους του Θεόδωρου και έζησε την εποχή της Βενετοκρατίας στη Πελοπόννησο, είχε έναν υιό που ονομάστηκε Μπότσικας. Ο υιός του Μπότσικας ονόματι Γιάννης, ήταν ο πρώτος της γενιάς του που υιοθέτησε το όνομα Κολοκοτρώνης. Κατά την οικογενειακή παράδοση κάποιος Αρβανίτης χαρακτήρισε το Γιάννη με το προσωνύμιο «Μπιθηκούρας» (στα αρβανίτικα σημαίνει αυτός που έχει δυνατά οπίσθια) και έμεινε στον ίδιο το όνομα «Κολοκοτρώνης», που είναι η ακριβής μετάφραση του αρχικού στη μητρική του γλώσσα. Ο Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στο **Ραμοβούνι** της **Μεσσηνίας**, αν και η οικογένειά του ζούσε στο **Λιμποβίσι** Αρκαδίας και πέρασε τα παιδικά του χρόνια στον πύργο της **Καστάνισσας** στη Μάνη. Τον πατέρα του τον έβλεπε πολύ σπάνια. Το όνομα Θεόδωρος ήταν καινούργιο στη γενιά του. Του το έδωσαν προς τιμήν του Ρώσου αξιωματικού **Θεόδωρου Ορλώφ** ο οποίος κατά τη διάρκεια του της Ορλωφικής επανάστασης είχε γίνει πολύ αγαπητός, εξιστορώντας συνεχώς στους πληθυσμούς την αρχαία ελληνική δόξα. Τον βάπτισε ο **Ιωάννης Παλαμής** από τη **Στεμνίτσα**, πατέρας του **Ρήγα Παλαμής**. Ο πατέρας του Θεόδωρου, **Κωνσταντής Κολοκοτρώνης**, πήρε μέρος στην **ένοπλη εξέγερση των Ορλωφικών** η οποία υποκινήθηκε από την **Αικατερίνη Β΄ της Ρωσίας** το 1770 και σκοτώθηκε μαζί με δύο αδελφούς και τον φημισμένο **Παναγιώταρο** στον πύργο της Καστάνισσας από τους Τούρκους.

Δημήτρης Ζέκας

Ανδρέας Μιαούλης

Ο Ανδρέας Βώκος, γνωστότερος με το ψευδώνυμο Ανδρέας Μιαούλης, γεννήθηκε στην Υδρα στις 20 Μαΐου το 1769. Ήταν Έλληνας караβοκύρης, πολιτικός και ναύαρχος με πρωταγωνιστικό ρόλο στην επανάσταση του 1821. Ο πατέρας του ήταν ο Δημήτριος Βώκος και μητέρα του η Ανδριανή. Παντρεύτηκε το 1792 με την Ειρήνη Μπίκου, κόρη του ιερέα Ιωάννη. Είχε εξι παιδιά , τον Δημήτριο, τον Αντώνιο, τον Ιωάννη, τον Αθανάσιο, τον Εμμανουήλ και τον Νικόλαο.

Πέθανε στις 11 Ιουνίου το 1835,στον Πειραιά

ΔΑΦΝΗ

Εμμανουήλ Παπάς

Ο Εμμανουήλ Παπάς γεννήθηκε στις Σέρρες, το 1772.

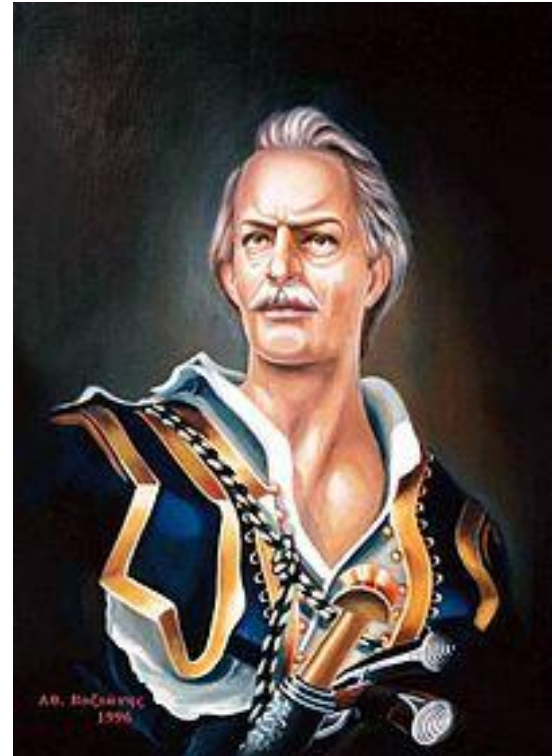
Ήταν έμπορος, τραπεζίτης, μέλος της Φιλικής Εταιρείας και αγωνιστής της Επανάστασης του 1821.

Είχε ακόμη και πέντε αδέρφια: τον Αθανάσιο, τον Μάλαμα, τον Γιώργο, τον Κωνσταντίνο και την Παναγιώτα. Οι γονείς του ήταν Η Βασιλική και ο Δημήτριος.

Ζούσε στην Κωνσταντινούπολη, παντρεύτηκε την Φαίδρα και απέκτησε έντεκα παιδιά: τον Αθανάσιο, τον Αναστάσιο τον Γιάννη, την Νεραντζή, τον Νικόλα τον Μιχάλη τον Γιώργο, την Ελένη, τον Αλέξανδρο, την Ευφροσύνη και τον Κωνσταντίνο.

Πέθανε στις 5 Δεκεμβρίου το 1821 στην Ύδρα

ΓΙΩΡΓΟΣ Π

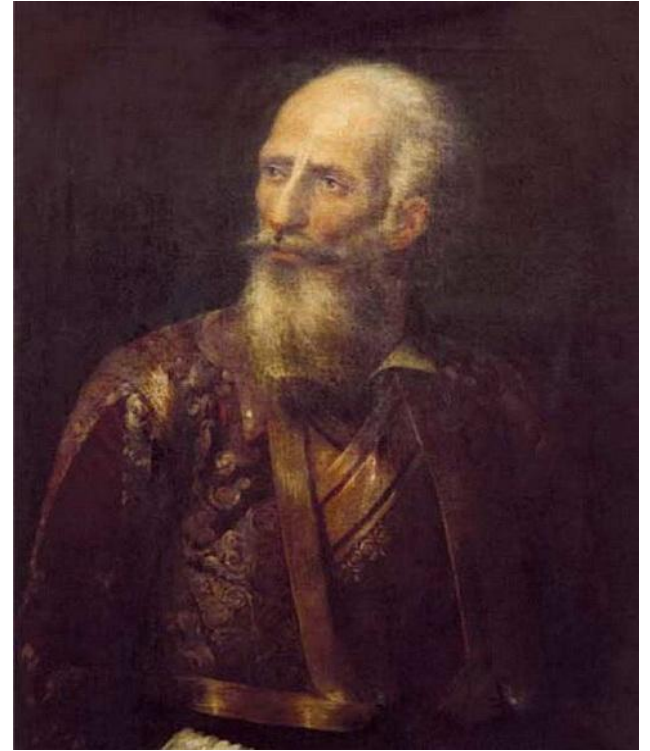
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης(Ιωάννης Τριανταφύλλου),γεννήθηκε το 1797 στον οικισμό Αβορίτη του Κροκυλείου Φωκίδας.Σε ηλικία τεσσάρων ετών,μετά από επιδρομή των Τούρκων ,αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Αβορίτη μαζί με την μητέρα του και τα αδέρφια του και να εγκατασταθούν στην Λειβαδιά.

Το 1811 η οικογένειά του τον έστειλε πίσω στην Φωκίδα,στην υπηρεσία του συγγενή Παναγιώτη Λιδωρίκι,ο οποίος εκτελούσε χρέη χωροφύλακα στην Δεσφίνα.Αργότερα, εστάλη στον αδερφό του Παναγιώτη,Θανάση Λιδωρίκη,στην Άρτα.Εκεί άρχισε από το 1817,να ασχολείται με το εμπόριο.

Το 1820,μυήθηκε στην Φιλική εταιρεία.Στην συνέχεια ,στην επανάσταση του 1821, ως αντιστράτηγος πήρε μέρος.στην μάχη του Σταυρού,στην πολιορκία της Άρτας, στην πολιορκία της Αθήνας,στην πτώση του Νεοκάστρου,στην μάχη των Μύλων της Αργολίδας,στην πολιορκία της Ακρόπολης,στην μάχη της Καστέλλας και στην μάχη του Φαλήρου.

Ο Μακρυγιάννης εκτός από έμπορος και στρατηγός ,ήταν και συγγραφέας.Είχε παντρευτεί την αρχοντοπούλα Κατίγκω Σκουζέ,με την οποία είχε αποκτήσει 12 παιδιά.Πέθανε στις 27 Απριλίου του 1864 στην Αθήνα σε ηλικία 67 ετών.

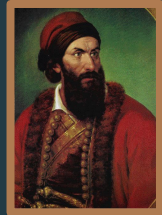

Παπαφλέσσας (Γρηγόριος Δικαίος)

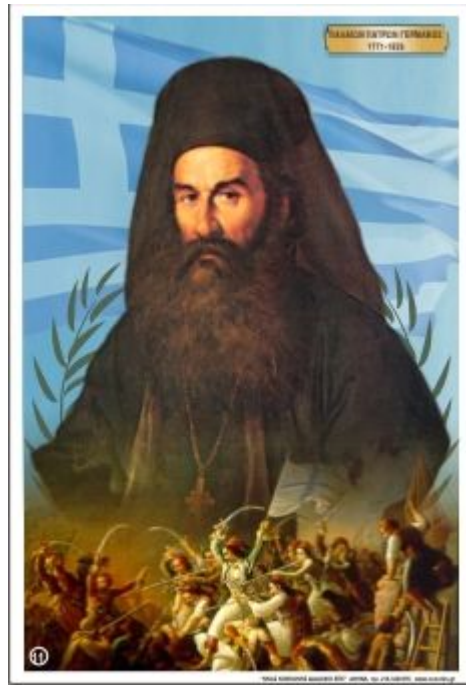

- ★ Ο **Γρηγόριος Δικαίος** (γεννημένος ως Γεώργιος Δικαίος ή Φλέσσας), (Πολιανή Μεσσηνίας, 1788 – Μανιάκι Μεσσηνίας, 20 Μαΐου 1825), περισσότερο γνωστός ως **Παπαφλέσσας**, ήταν Έλληνας κληρικός, πολιτικός και σπλαρχηγός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.
- ★ Το 1818 μυήθηκε στην **Φιλική Εταιρεία**, έλαβε μέρος σε πολλές μάχες της επανάστασης και το 1823 διορίστηκε **υπουργός Εσωτερικών**.
- ★ Κατά τον εμφύλιο ήρθε σε διαμάχη με την παράταξη του **Κολοκοτρώνη** και οι ενέργειές του ήταν αμφιλεγόμενες.
- ★ Ωστόσο, κατά την εισβολή του **Ιμπραήμ**, διέταξε την απελευθέρωση του Κολοκοτρώνη και **έπεσε ηρωικά**, μαχόμενος στη **μάχη του Μανιακίου** το 1825.

“Έλληνες, ποτέ μην ξεχνάτε το χρέος σε Θεό και σε Πατρίδα. Σε αυτά τα δύο σας εξορκίζω ή να νικήσουμε ή να πεθάνουμε κάτω από τη σημαία του Χριστού.”

Παλαιών Πατρών Γερμανός

Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός (25 Μαρτίου 1771 - 30 Μαΐου 1826) ήταν ιεράρχης, μητροπολίτης Παλαιών Πατρών και ένας από τους πρωταγωνιστές ιεράρχες της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 με διπλωματική και πολιτική δράση Γεννήθηκε στη Δημητσάνα, γιος του Ιωάννη Γκόζια, χρυσοχού και αγρότη, και της Κανέλας Κουκουζή ή Κουκουζοπούλου, το δε κοσμικό του όνομα ήταν Γεώργιος. Οι γονείς του ήταν φτωχοί και άσημοι, ώστε δεν είναι με ακρίβεια γνωστό το επώνυμο του πατέρα του, αφού σε διάφορες βιογραφίες εμφανίζεται ως Κοτζιάς, ή Κοντζιάς, ή Κόζιας, ή Γκόζιας. Φοίτησε αρχικά στη φημισμένη Σχολή Δημητσάνας, στο Άργος και μετέπειτα στη Σχολή της Σμύρνης. Χειροτονήθηκε διάκος από τον Μητροπολίτη Άργους και Ναυπλίου Ιάκωβο. Στις αρχές του 1806 επί πατριαρχίας του Γρηγορίου, χειροτονήθηκε επίσκοπος και εκλέχθηκε Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών, όπου και ανέλαβε καθήκοντα (ενθρόνιση) τον Μάιο του ίδιου έτους με ιδιαίτερη εντολή να καθησυχάσει τα πνεύματα των εκεί Χριστιανών σε μια προσπάθεια αναμόρφωσης, μετά τους τρομερούς πατριαρχικούς αφορισμούς κατά των Κλεφτών που είχαν επιδράσει δυσμενώς. Έτσι ο νέος ιεράρχης επέδειξε μία αξιοθαύμαστη λεπτή διπλωματία που δεν άργησε να καταξιωθεί και να κερδίσει την εμπιστοσύνη των τότε "ραγιαδών" αλλά και των Τούρκων του Μωριά. Παράλληλα την περίοδο 1815-1817 υπήρξε μέλος της Πατριαρχικής Συνόδου της Κωνσταντινούπολης. Από το 1818 διέμεινε μέχρι το τέλος της ζωής του στη Πελοπόννησο. Το Νοέμβριο του 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία από τον Φιλικό Αντώνιο Πελοπίδα. Ο Γερμανός συνέστησε τον Πελοπίδα στους Ανδρέα Ζαΐμη και Ανδρέα Λόντο οι οποίοι επίσης μυήθηκαν στην Φιλική Εταιρεία. Στις 25 Μαρτίου του 1821 ο Γερμανός ύψωσε τη σημαία του αγώνα και κήρυξε την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας, που χρησιμοποιούνταν ως σημείο συγκέντρωσης προεστών, οπλαρχηγών και κληρικών την περίοδο αυτή

Κωνσταντίνα

Αλέξαντρος Υψηλάντης

Μαθητής: Φραγκίσκος

Ο Αλέξαντρος Υψηλάντης γεννήθηκε στην Κων/πολη το 1792 και η οικογένειά του ήταν πλούσια και ισχυρή. Ο πατέρας του ήταν ηγεμόνας της Μολδοβλαχίας και ο Αλ. Υψηλάντης ήταν Έλληνας πρίγκηπας, στρατιωτικός, λόγιος και αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας. Το 1810 κατατάχτηκε στο σώμα έφιππων σωματοφυλάκων του Τσάρου Αλέξαντρου Α της Ρωσίας και διακρίθηκε στους πολέμους κατά του Ναπολέοντα. Το 1821 ύψωσε τη σημαία της επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες και πήρε ενεργό μέρος στην οργάνωση της επανάστασης. Το 1821 μετά από ήττα του στρατού του στο Δραγατσάνι παραδόθηκε στους Αυστριακούς όπου φυλακίστηκε και πέθανε εξαιρετικά φτωχός στη Βιέννη 2 μήνες μετά την αποφυλάκισή του.

Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης

Ο **Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης** (πραγματικό όνομα: **Πέτρος Μαυρομιχάλης**) ήταν Έλληνας οπλαρχηγός και πολιτικός. Ήταν γόνος της ιστορικής μανιάτικης οικογένειας των Μαυρομιχαλαίων, τελευταίος Μπέης της Μάνης, οπλαρχηγός του 1821, αναδειχθείς "αρχιστράτηγος των σπαρτιατικών δυνάμεων" και πρωθυπουργός της Ελλάδας από τη θέση του προέδρου του Εκτελεστικού Σώματος του ελληνικού κράτους. Γεννήθηκε στην Τσίμοβα, όπως λεγόταν η σημερινή Αρεόπολη, επί Οθωμανοκρατίας, πρωτεύουσα τότε της Μάνης, και ήταν γιος του Πιέρρου Μαυρομιχάλη. Μητέρα του ήταν η Κατερίνη, θυγατέρα του ιατρού και ηγεμόνα της Λακωνίας Κουτσογρηγοράκου.

Στην Α' Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου εκλέχτηκε αντιπρόεδρος του Βουλευτικού, ενώ κατά τη διάρκεια της Επανάστασης διετέλεσε πρόεδρος της Β' Εθνοσυνέλευσης (1823), πρόεδρος του Βουλευτικού (1823), πρόεδρος του Εκτελεστικού (1823), μέλος της Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδος και μέλος του νομοτελεστικού στην Εθνοσυνέλευση του Άστρους. Αλλά και στον στρατιωτικό τομέα η δράση του ήταν αξιόλογη. Πήρε μέρος στην Άλωση της Τριπολιτσάς, της Καλαμάτας και του Άργους, καθώς και στην άμυνα του Μεσολογγίου. Επίσης, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και στην άμυνα της Μάνης από την επίθεση των Τουρκοαιγυπτίων και συγκεκριμένα του Ιμπραήμ. Κατά τη διάρκεια του Απελευθερωτικού Αγώνα δύο γιοι του Πετρόμπεη σκοτώθηκαν σε μάχες, οι Ηλίας και Ιωάννης Μαυρομιχάλης. Σύζυγός του ήταν η Φωτεινή Π. Μαυρομιχάλη, του γένους Δημητρακαράκου με την οποία και απέκτησε εννέα παιδιά, έξι γιους και τρεις κόρες: ο Ηλίας, ο Αναστάσιος, ο Γεώργιος, ο Ιωάννης, ο Δημήτρης Μαυρομιχάλης, η Μαριγώ, η σύζυγος Γιατράκου και η Παναγιωτίτσα. Ο «Πετρόμπεης» Μαυρομιχάλης πέθανε στις 17 Ιανουαρίου 1848 στην Αθήνα και κηδεύτηκε με τιμές αντιστρατήγου εν ενεργεία.

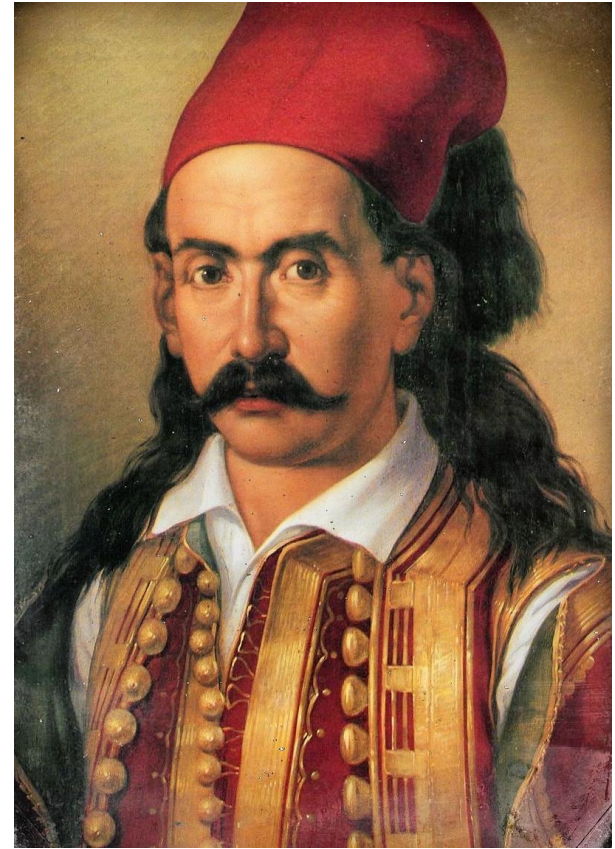
Μάριος

Ο Μάρκος Μπότσαρης

Η Ελληνική κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την κατάσταση διόρησε στρατηγό τον Μάρκο Μπότσαρη. Αυτός όμως δυσαρέστησε πολλούς οπλαρχηγούς. Ο Μπότσαρης κάλεσε τους οπλαρχηγούς να συμφιλιωθούν και ενωμένοι να χτυπήσουν τους Τούρκους. Ο ίδιος, σκίζοντας το χαρτί της αρχιστρατηγίας και δίνοντας ένα λαμπρό παράδειγμα ανωτερότητας, πήρε λίγους Σουλιώτες του και κίνησε να αντιμετωπίσει το στρατό του Μουσταφά.

Ο Μάρκος Μπότσαρης γεννήθηκε το 1790 και πέθανε τον Αύγουστο του 1823 ήταν στρατηγός, ήρωας της επανάστασης του 1821 και καπετάνιος των Σουλιωτών. Γεννήθηκε στο Σούλι και ήταν ο πέμπτος γιος του Κίτσου Μπότσαρη και της Χριστίνας Παπαζώτου-Γιώτη

Φλάβιο

ΛΑΣΚΑΡΙΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα γεννήθηκε το 1771 στις φυλακές της Κωνσταντινούπολης. Στα 17 της χρόνια παντρεύτηκε τον πλοίαρχο Δημήτριο Γιάννουζα και στα 26 της έμεινε χήρα με 3 παιδιά. Το 1801 ξαναπαντρεύτηκε τον Δημήτριο Μπουμπούλη (Από εκεί ονομάστηκε Μπουμπουλίνα) όμως κι ο δεύτερος σύζυγός της πέθανε και έμεινε με άλλα 3 παιδιά. Με την περιουσία του συζύγου της, ασχολήθηκε με τα ναυτιλιακά κι έγινε μέτοχος σε διάφορα σπετσιώτικα πλοία. Στην Κωνσταντινούπολη φαίνεται ότι μυήθηκε στη Φιλική Εταιρία 1819, αλλά το γεγονός αμφισβητείται, καθώς είναι γνωστό ότι η οργάνωση δεν έκανε ποτέ μέλη της, γυναίκες. Μόλις η Μουμπουλίνα γύρισε πίσω στις Σπέτσες, διέταξε τη ναυπήγηση του πλοίου “Αγαμέμνων”, για το οποίο δαπάνησε 25.000 δίστηλα. Με μήκος 48 πήχεις (περίπου 34 μέτρα) και εξοπλισμένο με 18 κανόνια, ο “Αγαμέμνων” καθελκύστηκε το 1820 και ήταν το μεγαλύτερο πλοίο που έλαβε μέρος στην Επανάσταση. Η Μπουμπουλίνα πήρε μέρος σαν καπετάνισσα και με τα χρήματά της πλήρωσε και για τα πλοία αλλά και για τις προμήθειες. Πέθανε το 1825 και κανείς δεν ξέρει με σιγουριά τα αίτια.

Λάουρα

ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

Ο εθνικός μας ήρωας Γεωργάκης Ολύμπιος κατάγεται από την ηρωική οικογένεια των Λαζαίων με έδρα το Λιβάδι και για 20 χρόνια στη συνέχεια τη Μηλιά Πιερίας, όπου έκτισαν σε ιδιόκτητη γη και τον περιβόητο Πύργο τους, φάρα που πρόσφερε στο βωμό της Εθνικής ανεξαρτησίας πριν και μετά την επανάσταση του 1821 πάνω από 400 θύματα! Στα χρόνια της εθνεγερσίας, ως υψηλόβαθμο μέλος της Φιλικής Εταιρίας, διορίζεται αρχιστράτηγος των Ελληνικών Δυνάμεων στο Δούναβη και αρχίζει τη μαρτυρική του διαδρομή στο Δραγατσάνι και το Ιάσιο της Μολδοβλαχίας, μετρώντας τα θύματα του Ιερού μας Λόχου, ύστερα από την προδοσία του Βλαδιμηρέσκου, και σώζοντας διάτρητη την Ελληνική σημαία της τιμής. Το κίνημα δέχθηκε θανάσιμο πλήγμα κι ο αρχιστράτηγος φυγαδεύει τον Υψηλάντη στην Αυστρία, ενώ ο ίδιος επιστρέφει για να συνεχίσει τον αγώνα στη Ρουμανία. Παγιδεύτηκε όμως και πολιορκήθηκε από υπέρτατες δυνάμεις με τα παλικάρια του στη μακρινή Μονή του Σέκου, στα Καρπάθια όρη. Εκεί, αρνούμενος κάθε διαπραγμάτευση με τους Τούρκους, αμύνθηκε σκληρά, κι όταν όλα τελείωναν, έβαλε φωτιά στην πυριπιδαποθήκη του καμπαναριού και μαζί με τους άνδρες του - που αρνήθηκαν να τον εγκαταλείψουν και να παραδοθούν - τινάχτηκε στον αέρα, εξαϋλωμένος άγγελος στο Πάνθεο των Εθνικών ηρώων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ

